

telse, da Skibene ere i høj Grad saarbare overfor de mod Dækket virkende Projektiler. Da Farvandet ved Kjøbenhavn er særdeles gunstigt for et Haubitsforsvar, vil en passende Anvendelse af denne Skytsort bevirke, at et Angreb med Nutidens kostbare Kampskibe bliver forbunden med en betydelig Risiko.

Faren for Bombardement fra Skyts, landsat paa Saltholm eller Amager, maa afværges ved, at Fjenden ved Batterianlæg fra vor Side søges hindret i at sætte sig fast disse Steder.

Til Afværgelse af, at et eller flere Forter overvældes ved Beskydning paa kort Afstand, maa der etableres flere Skytsstandpladser, saaledes beliggende, at Fjenden hindres saa meget som muligt i at koncentrere sin Ild imod et enkelt Fort, og Forterne maa udstyres saaledes med Fladbaneskyts af passende Art og med en saa rigelig Ammunitionsforsyning, at de understøttede af 1. og 2. Linies Haubitsere ere i Stand til at tilføje den Flaadeafdeling, der kan optræde i Farvandet, følelige Tab.

Spørgsmaalet om, hvad der bør gøres til Forstærkning af Kjøbenhavns Søbefæstning, har været behandlet i en lang Aarrække. Den Løsning, som har faaet særlig Betydning for Spørgsmalets Behandling i Forsvarskommissionen af 1902, er givet i en af Artilleri- og Ingeniørgeneralerne i 1903 udarbejdet Betænkning, der i Korthed gik ud paa, at *Middelgrundsfortet*, *Charlottenlundbatteriet* og *Avedørebatteriet* bør forstærkes og følgende Nyanlæg iværksættes:

Et *Søfort* paa Saltholmsflakket.

— *Kystbatteri* ved Dragør.

— *Kystbatteri* ved Kongelunden.

— *lukket Værk* paa Saltholmen.

Endvidere foresloges en Del Ændringer i Bestykningen af de gamle Forter og Batterier, særlig en Udvikling af Haubitsforsvaret ved Omdannelse af en Del gamle Kystkanoner til Haubitsere, forskellige Sikringsforanstaltninger samt Anskaffelsen af en Del Lys-, Telefon- og Telegrafmateriel m. m. Den samlede Udgift ansloges til ca. 12 Mill. Kr.

Paa Foranledning af Generalstaben og Marineministerens Stab optoges dette Forslag til fornyet Drøftelse i Sommeren 1907, da det ansaas for nødvendigt, at Resultaterne bleve reviderede under Hensyn til, at Skibenes Artilleriarmering i de mellem-liggende Aar var undergaaet en betydelig Udvikling og til Dels nye Skibstyper var fremstaaede som Følge af Erfaringerne fra den østasiatiske Krig.

Artilleri- og Ingeniørgeneralerne afgave en fornyet Betænkning i Slutningen af 1907. Det viste sig, at ihvorvel Generalerne blive staaende ved de i 1903 foreslaaede supplerende Anlæg, som kun foreslaas udvidede med et mindre Værk ved *Raagaard* midt imellem Dragørbatteriet og Kongelundbatteriet, mene de nu at burde skærpe Fordringerne, saaledes at Udgiften forøges til ca. 18,6 Mill. Kr.

Som Grunde angives væsentlig følgende:

— Det anses paa Grund af de navnlig ved den østasiatiske Krig indvundne Erfaringer for uforsvarligt at blive staaende ved de i 1903 fremsatte Krav til Ammunitionsbeholdningens Kvalitet og Kvantitet. Medens det f. Eks. i Forslaget af 1903 var paaregnet, at den største Del af Projektilerne til Haubitserne skulde bestaa af de gamle i den sidste Del af 70'erne sammen med Kanonerne anskaffede massive haardstøbte Projektiler, maa man nu kræve, at der tilvejebringes en rimelig Beholdning af moderne Projektiler (Brisantgranater), og at de gamle *røggivende* Krudtladninger, som var bibeholdte i det tidligere Forslag, erstattes med *røgfri*.

— Det tidligere Forslag gik ud fra, at Ammunitionsbeholdningerne skulde forøges efterhaanden ved aarlige Bevillinger paa § 26. Det menes nu, at den nødvendige Krigsbeholdning straks maa anskaffes, da vi under urolige Forhold ere helt afskaarne fra at supplere de Beholdninger, hvorover vi raade i Fredstid. Det Skudantal, der kræves pr. Pjece, er derhos forøget under Hensyn til de Krav til Hurtigskydning, Nutidens Taktik stiller.

— Det anses for nødvendigt for Middelgrundsfortet og Saltholmsflakfortet at forøge Antallet af mellemstvære Kanoner, naar man helt giver Afkald paa at forlange et Tilskud af det sværeste Fladbaneskyts.

— En ikke ubetydelig Forøgelse af Udgiften skyldes den Omstændighed, at det lette hurtigskydende Skyts nu maa forlanges af 120 mm Kaliber, medens man tidligere til de fleste Anvendelser mente at kunne nøjes med 75 mm.

— Endelig anføres, at Priserne baade paa Arbejdskraft og Materialier have været stærkt stigende i det mellem Indstillingerne liggende Tidsrum.

For de forskellige Anlæg og Anskaffelser fordeler Udgiftsstigningen sig saaledes: